

هفده اسفند؛ سالروز اعتصاب کارگران ایران خودرو

هجدهم اسفند ماه هشتاد و شش

جمعی از کارگران ایران خودرو

ما کارگران ایران خودرو در سالگرد این اعتصاب

خواهان بازگشت بدون قید و شرط همکاران خود به سرکار می باشیم.

جمعی از کارگران ایران خودرو بار سال نامه ای به سایت دسترنج، سالروز اعتصاب هفدهم اسفندماه سال ۸۴ کارگران این شرکت را گرامی داشتند.

متن کامل این نامه به این شرح است:

دوستان و همکاران گرامی

روز جمعه هفدهم اسفند ماه سالروز اعتصاب شکوهمند کارگران ایران خودرو و مصادف با هشتم مارس روز جهانی زن می باشد. دو سال پیش در چنین روزی عده ای از همکارانمان به عنوان اعتراض به کم بودن پرداخت رکورد تولید در سالنهای تولید تجمع کردند و به دنبال اعتراض کارگران این مساله در شرکت به یک اعتصاب همگانی در آمد. عده ای از دوستان ما به خاطر اعتراض بر علیه کم بودن حق رکورد تولید که خود مدیریت اعلام کرده بود که اگر کارگران در روزهای تعطیلی و غیر کاری در سرکار حاضر شوند و تعداد تولید خواسته شده را تولید کنند مبلغی به عنوان حق رکورد تولید به کارگران پرداخت خواهد کرد و ما کارگران در روزهای تعطیلی و جمعه ها از زندگیمان زدیم و در سر کار حاضر شده و رکورد تولید را شکستیم ولی مدیریت زیر قرار خود زد و مبلغی به ما کارگران پرداخت کرد که کمتر از یک پنجم مبلغ اعلام شده بود و برای همین کارگران اعتراض کردند و بلافاصله کمیته اعتصاب شکل گرفت و اعتصاب ادامه یافت

هراس مدیریت از گسترش ادامه اعتصاب و ورود شبانه اعضای بلند پایه مدیریت به سالنها و قول آنها مبنی بر برآورده ساختن خواسته کارگران اعتصاب بعد از سه روز پایان یافت ولی بعد از گذشت چند ماه مدیریت عده ای از همکاران و فعالین اعتصاب را شناسائی و با ترفندهای زیرکانه (بهانه پایان قرارداد) از کار اخراج کرد و عده ای رانیز به سالنهای دیگر تعبید کرد و با تغییر شکل دادن در پرداخت رکورد تولید که در واقع همان افزایش آکورد تولید است و با کنارگذاشتن چند تن از مدیران ارشد از جمله مدیرحراست؛ پناهنده و رئیس روابط عمومی؛ غضنفری و مدیران مونتاز چهارو رنگ توانستند تا حدودی از فشار این مساله بکاهند.

با وجود اعتراض ما کارگران که اعتقاد داریم این افراد بخاطر شرکت در اعتصاب اخراج شده اند ولی مدیریت از بازگشت آنان به کار خوداری می کند. اخراج آنها را به بهانه پایان قرارداد اعلام می کند ولی ما کارگران ایران خودرو در سالگرد این اعتصاب خواهان بازگشت بدون قید و شرط همکاران خود به سرکار می باشیم.

دوستان و همکاران گرامی

دو سال از اعتصاب شکوهمند ما کارگران گذشت. در آستانه این روز ما کارگران همچنان با ناامنی شغلی مواجهه می‌باشیم. شرکتهای پیمانکاری هر روز گسترش پیدا می‌کنند. بعد از آخرین قراردادهای استخدامی هنوز بعد از ۷ سال همچنان با قراردادهای موقت به کار ادامه می‌دهیم. هیچگونه روزنه‌ای برای امنیت شغلی ما وجود ندارد. مجلس حامی سرمایه داران همچنان به دشمنی با ما کارگران ادامه می‌دهد و از تصویب قوانین به نفع ما کارگران خوداری می‌کند.

اصلاح ساختار سازمانی فقط به نفع لایه‌های بالا تمام شد. خیلی از دوستانمان در آستانه اصلاح ساختار سازمانی شغل‌های خود را بعد از سالها کار از دست می‌دهند. از افزایش حقوقها در مقابل تورم سرسام آور خبری نیست. مدیریت همچنان از ایجاد هر گونه تشکل کارگری جلوگیری می‌کند. حراست شرکت هر روز با تغییر مدیریت در پی فشار بر ما کارگران می‌باشد. حراست امان کارگران را در سالنها بریده است. دخالت حراست در کوچکترین کارها دستگیری کارگران برای یک استراحت ساده در شبها و سالنهای تولید همچنان ادامه دارد. سرویسهای ایاب ذهاب که از ارزانترین و بی‌امترین اتوبوسها می‌باشند سوهان بر روح همه می‌کشند. هر روز دهها درگیری در رفت و آمد همکاران بوجود می‌آورند. ما کارگران همچنان از نداشتن کوچکترین تریبون برای بیان خواستههای خود محرومیم. نشریه کارآمد، محلی برای تعریف و تبلیغ روسا شرکت تبدیل شده است.

دوستان و همکاران گرامی

ما روز هفدهم اسفند ماه که مصادف با روز جهانی زن می‌باشد را گرامی داشته و این روز شکوهمند را به همکاران و بخصوص روز جهانی زن را به همه زنان زحمتکش به خصوص زنان همکار تبریک می‌گوئیم و همچنان برای رسیدن به خواسته‌های خود تلاش می‌کنیم.

نداشتن امنیت شغلی و جانی بزرگترین مشکل ما کارگران می‌باشد. وجود شرکتهای پیمانکاری که هر روز به آنها اضافه می‌شود امنیت شغلی را از ما کارگران سلب کرده است. ما خواهان انحلال شرکتهای پیمانکاری و لغو قراردادهای موقت و استخدام تمام کارگران در گروه صنعتی ایران خودرو هستیم.

فاصله دستمزدها در شرکت وحشتناک می‌باشد. کارگران دستمزد را در مقابل کار انجام داده دریافت می‌کنند بلکه در مقابل تعلق داشتن به رده‌های شغلی دستمزد دریافت می‌کنند. ما خواهان انحلال سیستم کنونی پرداخت دستمزدها و پرداخت دستمزد در مقابل کار کرد و نوع شغل و شیفتهای کاری می‌باشیم.

اصلاح ساختار سازمانی نه تنها چابک نشد بلکه فقط به نفع لایه‌های بالا تمام شد. طراحان این طرح نه تنها در ایران خودرو کار نمی‌کنند بلکه حتی بنظر ما در عمرشان پا به شرکت ایران خودرو نگذاشته‌اند و گرنه چگونه سیستمی طراحی کرده‌اند که تمام مزایا و دریافتی رده‌های شغلی پایین که گردانندگان اصلی خط تولید بوده از بین رفته ولی در عوض در رده‌های بالا دهها پست و شغل درست شده است.

ما خواهان انحلال این ساختار بوده و قطع مزایای همکاران خود و در بدری آنها به جا‌های دیگر محکوم می‌کنیم. ما کارکردن در سه و چهار شیفت و آن هم در سالنهای تولیدی در محیط‌های دود زا و سرب آلود کار می‌کنیم محیطهای ما

کارگران یک محیط غیر قابل زیست می باشد و شغل ما یک شغل سخت و زیان آور است. متأسفانه شرکت با طرح من درآوردی مجلس از ترس پرداخت ۴ درصد حق بیمه از پذیرفتن شغل های سخت و زیان آور شانه خالی می کند. ما خواهان لغو مصوبه مجلس در این مورد بوده و خواهان به رسمیت شناختن شغل های سخت و زیان آور در شرکت هستیم. دریافت مالیات از حقوق عیدی یک اجحاف برای ما کارگران می باشد. کسر دو برابر مالیات از عیدی مورد پذیرش ما کارگران نیست. مالیات های دریافتی باید به حساب ما بر گردد. کارگران اخراجی باید به سر کار برگردند. این یکی از خواسته های اساسی ما کارگران است. اعتصاب و اعتراض حق مسلم ما کارگران در مقابل حق کثی ها و تعرض به منافع ما کارگران است. طبق قوانین بین المللی هیچ نهادی حق ندارد کارگران را به خاطر اعتصاب اخراج و یا زندانی کند. ما اخراج این کارگران را غیر عادلانه می دانیم. این دوستان دو سال است حقوق دریافت نکرده اند. آنها باید هر چه سریعتر به سرکار برگردند و مدیریت باید حقوق عقب افتاده آنها را پرداخت کرده و خسارتی که به این کارگران وارد شده را جبران کند. دوستان ما به اعتراض و تلاش خود جهت بازگشت کارگرانی اخراجی ادامه دهید. ما از همه سازمانها و نهادهای کارگری می خواهیم همچنان به اخراج کارگران ایران خودرو اعتراض کنند.

جمعی از کارگران ایران خودرو

۱۴ اسفند ماه ۱۳۸۶

دسترنج